

ske lyde ganske interessant, men jeg tror ikke, det forholder sig saaledes. Jeg har raadført mig med begge Overbibliotekarerne for de store Biblioteker. Det er for Staten, naar den har slige Institutter, en stor Lykke at have i Spidsen for dem Mænd, hvis Livsgering det er at tage sig af den Slags Institutter, og som fuldt gaa op i disse Hverv, og det tror jeg med fuld Føje kan siges om begge de to Overbibliotekarer. Jeg har derfor henvendt mig til dem og har faaet den Oplysning, at der allerede tidligere er truffet en bestemt Overenskomst mellem disse Biblioteker saaledes, at der er draget en Grænselinie, for saa vidt en saadan Grænselinie kan drages. Forholdet er nemlig, at Universitetsbiblioteket skal staa til Universitetets Raadighed eller støtte det saaledes, at Universitetslærere skulle være berettigede til, naar det for deres Studiers Skyld er nødvendigt at anskaffe en Bog, at henvende sig til Biblioteket. Biblioteket anskaffer saa Bogen, naar vedkommende ikke selv kan overkomme det, særlig fordi han kun har Brug for Bogen til dette bestemte Arbejde. Bortset derfra er der draget den Grænse, at Universitetsbiblioteket fortrinsvis anskaffer Realia, hvad der angaar Naturvidenskab, Matematik o. s. v., hvortil der er saa meget større Opfordring, som Universitetsbiblioteket er blevet forøget med det Classenske Bibliotek og polyteknisk Læreanstalts Bibliotek. Det kongelige Bibliotek, som har betydelig større Midler til sin Raadighed, anskaffer særlig Humaniora, d. v. s. det holder sig fortrinsvis til Historie, Filosofi og Sprog og den Slags Ting. Allerede denne Grænselinie, som man overholder saa godt, som det er muligt, medfører, at selvfølgelig det ene Bibliotek ikke anskaffer netop, hvad det andet anskaffer. Dertil kommer, at de to Bibliotekarer jævnlig forhandle med hinanden, og som Overbibliotekaren ved det kongelige Bibliotek skriver, de skrive til hinanden: Hvilke af disse Bøger har du anskaffet? Paa den Maade sikre de sig netop mod at anskaffe de samme Bøger. Der finder altsaa virkelig en Samvirken Sted, som maaske er meget bedre, end om man skulde have officielle Forhandlinger til bestemte Tider. Paa den anden Side kan det ikke undgaas, at der er Bøger, som maa findes i mere end et Eksemplar, og at det derfor ogsaa virkelig kan ske, at en Bog kan anskaffes i mere end et Eksemplar. Jeg vil sige, at jeg selv fra den Tid, jeg var Universitetslærer her i Byen, saare vel ved, at det kan være nødvendigt, at man har mere end

et Eksemplar af visse Bøger her i Byen. Universitetslærerne ere ikke saaledes lønnede, at de kunne anskaffe store kostbare Værker for deres egen Regning, og det sker meget ofte, at to, ja, endogsaa flere Lærere kunne faa Brug for samme Værk til samme Tid. Det er ikke sjældent, at man maa hjælpe sig saaledes, at medens den ene har Bogen hjemme, maa den anden laane den for en Tid. Jeg tror ikke, der er noget at klage over der. Derimod kom der fra det ærede Medlem et Forslag, som jeg maa sige tiltaler mig. Det var et Forslag om, at vi skulde søge at faa en Fortegnelse hvert Aar over alle de Bøger, der anskaffes til de større Biblioteker. Det tiltalte mig saa meget mere, som jeg ved min Samtale med Overbibliotekaren for det kongelige Bibliotek har faaet at vide, at dette allerede sker i vort Naboland Sverige. Han sendte mig i Gaar en Katalog over de Bøger, som i sidste Aar ere komne til i de fire store svenske Biblioteker. Det vilde være meget rart, om man kunde faa noget lignende her. Men jeg er jo nødt til at sige, at den Slags Ting faar man ikke uden Penge. Det koster Arbejde, og det koster Penge baade til den Mand, som skal gøre Arbejdet, og til Trykning af vedkommende Katalog. Er man villig til at bevilge Pengene dertil, mener jeg, det vilde være meget formaalstjenligt. Efter et foreløbigt Overslag — saa vidt man har kunnet gøre det i Gaar, er jeg tilbøjelig til at tro, at det vil koste 3,000—4,000 Kr.

Angaaende botanisk Have udtalte det ærede Medlem en Anerkendelse af den udmærkede dygtige botaniske Professor, der staaer i Spidsen for denne Have. Denne Anerkendelse kan jeg fuldt ud tiltræde, og derfor antager jeg ogsaa, at naar jeg nu anfører den samme udmærkede Mand som min Hjemmel for det, jeg har at meddele, vil det ærede Medlem føle sig tilfredsstillt ved de Oplysninger, jeg giver. Det er efter denne Mands Udtalelser til mig i Gaar sandt, at det særlig i det sidste Aar ikke har staaet saa godt til i Haven, som man kunde ønske. I Fjor var Vinteren meget uheldig for Væksthusene. Det laa, efter hvad den botaniske Professor udtalte for mig, saa vidt man kunde slutte sig dertil, dels i det mørke Vejr, som vi havde sidste Vinter, dels og i høj Grad i, at der trænges til Reparation af Væksthusene, hvortil der er bevilget Midler i Aar; Taget, som er temmelig smudsigt, kan ikke istandsættes uden et betydeligt Arbejde, idet der er dobbelt Glas, og det er netop mellem Glassene, at Kulstøvet